

РЕШЕНИЕ

№ 403

гр. Плевен, 03.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети юли през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Асен Ив. Даскалов

при участието на секретаря МАРИЕЛА В. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от Асен Ив. Даскалов Административно
наказателно дело № 20234430200775 по описа за 2023 година

ПРОИЗВОДСТВО по реда на чл. 59 ал. 1 ЗАНН

С Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено
с автоматизирано техническо средство серия К ***, издаден от *** – В.Т., на
основание чл. 189 ал.4 вр. с чл. 182 ал.1 т.2 от Закона за движението по
пътищата, на Е. Л. Б. ЕГН: ***** е наложено административно
наказание – глоба в размер на 50 /п./ лева, за извършено нарушение по
смисъла на чл.21 ал.1 ЗДвП.

Срещу издадения Електронен фиш (ЕФ), Б. е подал жалба до
РР.С.П.. Счита, че ЕФ е незаконосъобразен, тъй като е издаден в разрез с
предвидените в чл.34 ЗАНН срокове. На тази основа, моли за неговата
отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се
явява и не се представлява.

За ответната страна – *** – В.Т. - представител не се явява.

Съдът счита, че жалбата е подадена от оправомощена страна и в
срока по чл.189 ал.8 ЗДвП; специално срочността на жалбата следва да се
приеме, че е налице, тъй като административнонаказващият орган не е
представил надлежни доказателства за времето и начина на връчване на
обжалвания ЕФ, а последното обстоятелство, не може да поражда
неблагоприятни последици за трети лица, какъвто е жалбоподателя. По
нейната основателност, след щателно обсъждане на събраните по делото
доказателствени материали поотделно и в тяхната съвкупност, Съдът намира

следното:

Издаден е Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство - за това, че на *** г. в *** часа, в с.М. ОБЩ.П., ОБЛ.В.Т., УЛ. „П.К.“ до ***, с посока на движение от гр.П. към гр.В.Т., е извършено нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство „***“ ***; при разрешена скорост - 50 км/ч, установена е скорост - *** /при отчетен толеранс/, като е налице превишение на разрешената скорост с ***. Отбелязано е, че е налице нарушение на чл. 21 ал. 1 ЗДвП, поради което и на основание чл. 189 ал.4 вр. с чл. 182 ал.1 т.2 от Закона за движението по пътищата, на Е. Л. Б. ЕГН: ***** е наложено административно наказание – глоба в размер на 50 /п./ лева, за извършено нарушение по смисъла на чл.21 ал.1 ЗДвП, като е указан срока и начина на заплащане на глобата. Посоченото лице не се е ползвало от възможностите за оспорване на авторството или обстоятелствата на нарушението, съобразно чл.189 ал.5 или ал.6 ЗДвП.

Съдът счита, че обжалваният ЕФ съдържа реквизитите, изискуеми съобразно чл.189 ал.4 ЗДвП. Административното наказване по особения ред, регламентиран в чл.189 ал.4 – 11 включително и ал.15 ЗДвП съдържа особени правила, които са специални по отношение на общите такива, регламентирани в ЗАНН. Съобразно §6 т.63 от ДР на ЗДвП, електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Изхождайки от тази легална дефиниция на ЕФ и правната уредба, съдържаща се в чл.189 ЗДвП, следва извода, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. От гледна точка на правното му действие, уредено в чл. 189, ал. 11 ЗДвП, ЕФ притежава специфики, характерни както за АУАН, така и за НП. Изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. В този смисъл са Мотивите към ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 1 ОТ *** Г. ПО ТЪЛК. Д. № 1/2013 Г., ОСК НА ВАС.

Именно предвид изтъкнатите в предходния абзац особености на ЕФ, неоснователно се възразява, че процесният такъв е издаден в разрез със сроковете, регламентирани в чл.34 ЗАНН, тъй като същите срокове не могат да намерят приложение в производството по издаване на Електронен фиш. Все пак, Съдът намира, че обжалваният ЕФ е издаден при съществено нарушение на процесуалните правила, изразило се в следното.

Съобразно чл.4 ал.3 от Наредба № *** от *** г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, *„След изтичане срока на първоначалната проверка *** преминават последваща проверка от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от*

председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.“. На свой ред, чл.43 от Закона за измерванията регламентира общите положения, свързани с последващата проверка, като е видно, че на такава проверка подлежат средствата за измерване в употреба, в две хипотези: периодично или след ремонт на средствата за измерване. Съобразно чл.43 ал.3 ЗИ, последващата проверка се извършва преди изтичането на срока на валидност на първоначалната или периодичната проверка, в случай на унищожаване на знака или по желание на лицето, което използва средството за измерване, а съобразно чл.43 ал.4 ЗИ, периодичността на проверките се определя със заповед на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, която се обнародва в "Държавен вестник" и се обявява в официалния бюлетин на агенцията. Към настоящия момент, а и към *** г., в сила е била Заповед №***г. на Председателя на ***, публично достъпна на сайта на *** в раздел „Р“. Според т.31 на същата Заповед, скоростомерите подлежат на последваща проверка ежегодно, т.е. на период от една година.

Тук е мястото да бъде обърнато внимание, че с Разпореждането за насрочване на делото от ***г., от страна на административнонаказващия орган – ***-В.Т., са изискани, наред с другото, съответни данни за премината метрологична проверка на използваното в процесния случай ***. Такива не са постъпили, което е наложило с Определение от открито съдебно заседание на ***г., да бъде отправено съответно напомнително писмо до ***-В.Т., за представяне на изисканите от Съда писмени материали. На ***г. е постъпил отговор от страна на административнонаказващия орган /л.22 от делото/, като в относимата му към отбелязания въпрос част /т.9 от придружителното писмо/ се посочва, че е приложен заверен препис на Протокол от проверка №***г. - какъвто обаче всъщност, не е приложен. Поради това, с Определение от закрито съдебно заседание на ***г., Съдът отново е изискал от ***-В.Т. да представи заверено копие на Протокол от проверка с №***г., както и заверени копия на Протоколи за първоначална и последваща метрологична проверки за мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение *** с №***. В крайна сметка, постъпил е надлежен отговор от страна на ***-В.Т. /л.49 – 60 от делото/, ведно с приложения – заверени копия на Протокол от проверка с №***г., както и на Протоколи за първоначална и последващи проверки на споменатото техническо средство – от *** г. От така представените писмени доказателства се установява, че последната известна периодична /последваща/ проверка на мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение *** с №***, е извършена на ***г. Съобразно т.31 от Заповед №***г. на Председателя на *** обаче, същото *** е следвало да премине нова последваща периодична проверка не по-късно от ***г. – и това явно не е сторено. Това е единственият възможен извод в случая, тъй като както беше отбелязано, от страна на ***-В.Т. неколkokратно са изискани съответни доказателства за премината съответна метрологична проверка на техническото средство, но други доказателства в очертаната

насока не са представени и следователно – не съществуват в обективната действителност. Да се приеме обратното, на практика би означавало, че ***-В.Т. целенасочено не съдейства за попълването на настоящото дело с относим доказателствен материал, в разрез със собствените си интереси или че от страна на същата ***, към попълване на делото с относим доказателствен материал, се подхожда дезинтересирано и немарливо – все изводи, които не са приемливи, най-малкото защото подобно отношение не е в интерес на отстояваната от страна на административнонаказващия орган позиция по делото - поради което и не следва да бъдат повече обсъждани.

На следващо място, при съобразяване на изложеното дотук се налага извода, че към ***г., мобилната система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение *** с №***, не е представлявало надлежно ***, което по силата на чл.4 ал.3 от Наредба № *** от *** г. е можело и следвало да бъде използвано за установяване и заснемане на нарушения по реда на чл.189 ал.4 ЗДвП. Именно обратното – към ***г. използването на същото ***, е било незаконосъобразно, поради липсата на преминала съответна периодична последваща метрологична проверка. В този смисъл, допуснато е особено съществено нарушение на процесуалните правила, което е опорочило административнонаказателното производство още от момента на неговото започване, посредством извършване на действия по установяване и заснемане на нарушения по реда на чл.189а л.4 ЗДвП, с ненадлежно техническо средство. Тук следва да бъде направено и друго важно уточнение. От представения препис на Удостоверение за одобрен тип средство за измерване е видно, че мобилната система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип ***-1М, като одобрен тип, е със срок на валидност ***, т.е. срока на валидност е бил изтекъл към ***г. Както правилно е отразено в позиция на административнонаказващия орган, представена по делото, съобразно чл.30 ал.5 ЗИ, *„Когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип.“*. Съобразно §7 от ПЗР на ЗИ, *„Средства за измерване в употреба, които подлежат на контрол по този закон, могат да се използват от лицата, които ги притежават, ако изпълняват предвиденото си предназначение и при последващите проверки се установи съответствие на метрологичните им характеристики с изискванията към тях.“*. В случая, видно е, че срока на валидност на одобрения тип е изтекъл, но принципно, не е имало пречка към ***г., мобилните системи за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип ***-1М да бъдат използвани по предназначение – при условие обаче, че всеки от съответните екземпляри е преминал надлежна метрологична проверка. Към ***г., мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение *** с №*** обаче не е била преминала съответната периодична/последваща метрологична проверка и следователно – към този момент, не е била в състояние да извършва законосъобразно установяване и заснемане на нарушения по реда

на чл.189 ал.4 ЗДвП.

В съответствие с така изложените съображения Съдът намира, че издаденият ЕФ е незаконосъобразен и като такъв – следва да бъде отменен, без да бъде разглеждан по същество правния спор.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.3 т.2 вр.ал.2 т.1 вр.ал.1 ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗЕН Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство серия К ***, издаден от *** – В.Т., с който на основание чл. 189 ал.4 вр. с чл. 182 ал.1 т.2 от Закона за движението по пътищата, на Е. Л. Б. ЕГН: ***** е наложено административно наказание – глоба в размер на 50 /п./ лева, за извършено нарушение по смисъла на чл.21 ал.1 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Плевен, в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____